

I. forsikring. Tegning af sådanne forsikringer må efter udvalgets opfattelse betragtes som en helt normal disposition inden for en rederivirksomhed og bør derfor omfattes af den bestyrende reders stillingsfuldmagt. De i loven nævnte dispositioner må iøvrigt betragtes som en ikke udtømmende eksemplifikation. Det afgørende for afgrænsningen af den bestyrende reders fuldmagt må være, om den pågældende disposition er noget, som den sædvanlige daglige ledelse af rederiforetagendet naturligt fører med sig.

Efter gældende lov er den bestyrende reder ikke uden særlig bemyndigelse berettiget til at optage pengelån i rederiets navn.

Det har i udvalget været drøftet, om man skulle ophæve denne bestemmelse. I de norske og svenske lovudkast er reglen udgået. Da fremhævelsen af dette specielle eksempel om optagelse af pengelån kunne føre til uheldige modsætningslutninger vedrørende andre dispositioner, har man også af hensyn til den nordiske retsenhed udeladt denne bestemmelse i det danske lovudkast. Dette, at man stryger reglen om optagelse af pengelån, medfører dog ingen realitetsændring i den gældende retstilstand, idet den bestyrende reder alene er berettiget til at afslutte de retshandler, som en rederiforretning sædvanlig fører med sig, hvilket optagelse af pengelån ikke kan siges at være, medens på den anden side dette princip ikke kan være til hinder for, at den bestyrende reder f. eks. opnår sædvanlig varekredit inden for virksomhedens normale rammer. Som en ny begrænsning har der under de nordiske forhandlinger været enighed om at tilføje en bestemmelse om, at rederen ikke kan bortfragte skibet for mere end ét år.

Gældende sølovs § 11 indeholder i stk. 2 en regel om, at en ved særlig forskrift foretaget indskrænkning i den bestyrende reders stillingsfuldmagt er uden betydning for en trediemand, som i god tro har indladt sig med ham. Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om at stryge denne bestemmelse som overflødig ved siden af almindelige aftaleregler, jfr. aftalelovens § 11.

Den i sølovens § 11 indeholdte regel om den bestyrende reders adgang til at optræde som sagsøger i partrederiets anliggender er overført til udkastets § 43.

Reglerne i § 42 er præceptive, jfr. § 39.

Til § 43.

Den foreslåede bestemmelse sammenfatter reglerne i § 10, stk. 2, og § 11, stk. 1, om den bestyrende reders kompetence til at sagsøge og blive sagsøgt på partrederiets vegne. Endvidere opretholdes reglen i § 10, stk. 2, om, at det, hvis ingen bestyrende reder er valgt, står en sagsøger frit for at sagsøge, hvem han vil af partrederne på rederiets vegne.

Bestemmelserne i § 43 er præceptive, jfr. § 39.

Til § 44.

Den gældende sølovs § 13, 1. punktum, fastslår, at de almindelige regler om fuldmagt i forholdet til medrederne kommer til anvendelse på den bestyrende reders berettigelse til at handle på partrederiets vegne. I § 13, 2. punktum, pålægges det den bestyrende reder, hvis omstændighederne ikke er til hinder derfor, at sammenkalde partrederne til overlægning eller på anden måde indhente deres mening, når vigtigere anliggender foreligger til afgørelse, og som eksempler herpå nævnes udtrykkeligt anvendelse af skibet i en væsentlig forskellig fart, ansættelse eller afsættelse af skibsfører eller foretagelse af nogen betydeligere reparation.

Der har inden for udvalget været enighed om, at § 13, 1. punktum, må betragtes som overflødig, men at det kan være hensigtsmæssigt at opretholde en til § 13, 2. punktum, svarende almindelig regel, der understreger den bestyrende reders pligt til, uanset hans vidtgående stillingsfuldmagt efter § 42, at holde partrederne underrettet om rederiets anliggender og rådføre sig med dem om alle vigtige spørgsmål. En tilsvarende regel er optaget i de svenske og norske lovudkast. Reglen er efter § 39 at betragte som deklatorisk, og der vil således f. eks. i rederikontrakten kunne aftales andre regler om den bestyrende reders kompetence i forhold til partrederne.

Til § 45.

Den gældende sølov indeholder bortset fra den ovenfor i bemærkningerne til § 44 nævnte bestemmelse i § 13, 1. punktum, ingen regler om afholdelse af møde mellem partrederne, om indkaldelsesformen, om førelse af protokol over forhandlingerne, om adgang til at møde ved fuldmægtig etc.